

Dinsdag, 22 mei 1984

DE SFEREN RONDOND ANDERE HEMELLICHAMEN

Wat zijn sferen? Oorspronkelijk komt het begrip van de Grieken die in de astronomie zwerfende sterren, planeten zagen en gingen uitrekenen hoe dat allemaal in elkaar moest passen. Ze kwamen toen oorspronkelijk tot zeven sferen.

Dat begrip sferen is eigenlijk een beetje bewaard gebleven. Men dacht, dat er rond een planeet een bepaald gebied was en dat het in verschillende etages bewoond word door overledenen van verschillende orden. Dat is natuurlijk niet waar. Een sfeer is geestelijk niets anders dan een voorstellingswereld die je met anderen kunt delen. Het is dus een gedachtebeeld. De werkelijkheid is niet omschrijfbaar, er zijn geen vormen in, er is energie, er is kracht, er is mogelijkheid tot uitwisseling van beelden, het zijn eigenlijk geen gedachten zonder meer. Wanneer je dan op een ongeveer gelijk niveau staat dan probeer je dat uit te drukken. Als je in een droom bepaalde dingen door symbolen vervangt, zo vervang je hier je belevenissen in een geestelijke werkelijkheid door voorstellingen van de één of andere wereld. Als nu een ander een soortgelijke voorstelling heeft kun je elkaar begrijpen, je vult elkaars wereld aan. Zo bouw je dus een totaal op van voorstellingen, een zeer groot aantal werelden eigenlijk, als je het zo mag noemen, waarin je wanneer je harmonisch bent met iemand kunt binnentreden. Je kunt die wereld delen. Wanneer je dan eindelijk zover komt, dat je begrip meer werelden kan omvatten dan zeggen ze, dat je door een poort gaat een soort inwijdingsgedachte dan zie je ineens de relatie anders.

De oude voorstellingen blijven wel behouden, ze liggen in je, het is een mogelijkheid, maar aan de andere kant moet je wel begrijpen, dat er grenzen weg kunnen vallen en dat er daardoor een nieuwe wereld ontstaat waarbij die vormen een veel minder belangrijk deel zijn.

Je hebt ze niet zo hard meer nodig om elke ervaring te vertalen in beelden, in voorstellingen van de wereld. Wanneer we andere hemellichamen hebben moeten we ook al weer bepaalde dingen gaan stellen, het spijt me, anders wordt het veel te uitvoerig. Een hemellichaam draagt in zichzelf ook een bewustzijn, anders gezegd: planeten en sterren zijn beziel.

Hun levenstempo is totaal anders dan het uwe. Hun levensprocessen zijn niet vergelijkbaar. Ze kennen onderlinge communicatie, maar die zijn voor u over het algemeen niet te volgen. Een woord kan een eeuw duren, bij wijze van spreken. Elke planeet, elke zon heeft zijn eigen uitstraling.

Die uitstraling zal mee bepalend zijn voor alle levende wezens die zich binnen die uitstraling bevinden. Zoals u bijvoorbeeld beïnvloed wordt door de aarde, zo kan een ander beïnvloed worden door een planeet in de buurt. Dat houdt in, dat zijn reactiepatroon, zijn voorstellingswereld helemaal is afgestemd op die wereld. Het aantal planeten dat bewoond is in het Al is tamelijk groot; het aantal rassen dat op moreel gebied verder is dan de aarde is redelijk groot. Op technisch gebied zijn het er wat minder. Er zijn ook heel veel rassen die nog in opbouw zijn. Dus alles bij elkaar kun je zeggen, dat hoe dicht je naar de rand komt van het Melkwegstelsel hoe verder het leven ontwikkeld gemeenlijk is. Hoe meer je naar de kern van het Melkwegstelsel gaat hoe meer je te maken krijgt met levensvormen die je bijna als zodanig niet omschrijven kunt. Er zijn zelfs energie levensvormen bij. Deze vormen hebben nog minder mogelijkheden, ze zijn in ontwikkeling.

Als een wezen daar leeft en het gaat over, doodgaan komt op bijna alle planeten voor, (er zijn er een paar waar het niet voorkomt, daar los je alleen maar op. Dat sou hier heerlijk zijn voor de staatslieden. Ze zouden dan eindelijk iets kunnen oplossen) dan is er ook een voortbestaan. Ze hebben net de bezielende kracht als iedereen. Waar bezielende kracht is vormt zich een bewustzijn. Dus er ontstaat een geest. Die geest denkt in de termen van zijn eigen wereld. Je kunt dus heel moeilijk zeggen, dat je even als aardbewoner naar een andere planeet gaat om even te horen wat ze daar te zeggen hebben. Lieve mensen, daar snap je geen pest van. Je hebt eenvoudig het vergelijkingsmateriaal niet. Stelt u zich voor, dat u een mens uit het

stenen tijdperk hier midden op het Velperplein neerzet, wat moet hij maken van bussen, auto's, winkels, gekke huizen, straten. Het gebrek aan dieren en de dieren die er zijn daar mag je niet eens aankomen, die zitten aan een lijntje. Die voelt zich daar niet thuis. Als je hem ergens in de Onzalige bossen zet of zo of op de Hoge Veluwe, dan zou hij zich waarschijnlijk veel beter kunnen redden. Dan zou hij dichter staan bij een omgeving waarin hij gewend is te leven. Wanneer u terecht komt in een wereld waarin de voorstelling over een huis een totaal andere is dan de uwe, waarin de voorstelling vorm eveneens een totaal andere is dan de uwe, dan kunt u geen overeenkomsten meer vinden, waardoor u de wereld zoals die ander hem beleeft, zelf kunt beleven.

Dat klinkt natuurlijk allemaal heel woest als je zo'n onderwerp hebt gesteld, maar...

❖ *Denkt u aan bepaalde vormen?*

Er zijn nogal wat mensachtige vormen, ja. Niet allemaal. Een ras, dat een technische beschaving doormaakt dat beschikt over het algemeen over een aantal uitsteeksels waarmee gemanipuleerd kan worden. Dat zijn misschien niet precies handen en voeten. Bij de een zullen het tentakels zijn en bij de ander zijn het eerder wuivende bosjes die kunnen verstijven en kunnen vastpakken. Bij weer anderen lijkt het een beetje op een menselijke arm of een menselijke voet. Er is een soort bij die vind ik altijd net sepia's. Die jongens worden daar geboren als een soort zeester, maar dan wel met een hele krans tentakels aan de bovenkant en dan ook nog eens een stel aan de onderkant. Dat is erg gemakkelijk, want ze hebben er maar vier nodig om op te staan. Die andere vier kunnen ze gebruiken om de dingen vast te houden die ze hanteren met de bovenste acht. Het is een krankzinnig gezicht als je die ziet.

Ik heb ze wel gezien. In het begin was het een beetje verwarrend. Ik ben namelijk bevriend geraakt met een planteneter, viervoeter, het lijkt een beetje op een paard alleen de kop is een beetje anders. Het is een ras wat een beschaving heeft maar wat praktisch niet technisch is. Ze zijn meer filosofisch. Ze hebben paranormale gaven ontwikkeld. Daardoor konden ze gemakkelijker met ons communiceren. Eén van hen heeft me een trucje geleerd hoe je de gedachtevorm van een ander kunt opbouwen door analogieën. Vandaar ook dat ik u een beeld geef, dat in feite is opgebouwd uit een aantal analogieën met aardse wezens. Anders kan ik het namelijk niet zien. Ik heb dan nog steeds mijn eigen herinneringsvermogen, maar ik leer delen daarvan zo te combineren, dat ze eigenlijk stroken voor een groot gedeelte althans met de werkelijke ik-voorstelling van de persoonlijkheden die ik ontmoet. Wanneer dat het geval is, kunnen we over en weer nog wel wat corrigeren, maar dan blijft er toch meestal wel een zekere discrepantie bestaan, daar ontkomt je niet aan. Trouwens, geestelijk is dat niet belangrijk.

Een paar dagen geleden had ik ook een lezing. Dat ging onder andere over na de dood en zo. Toen vroeg er iemand of er in de sferen ook nog geslachtsverkeer was. Ik antwoordde, dat er wel liefde bestond en versmelting, maar voor hetgeen de vragensteller bedoelde hebben ze de onderdelen niet meer.

Dat kunnen mensen zich ook zo moeilijk voorstellen. Toch is het volkomen waar. Ze kunnen zich waarschijnlijk ook niet voorstellen, dat versmelting van gedachtewereld wel iets anders is, maar qua bevrediging naar mijn idee veel verder gaat dan alles wat je op aarde kunt vinden. Dit even terzijde.

Ik heb dus algemeen gezien een aantal van die werelden, een aantal van die bewoners ontmoet. Er zijn erbij waarvan ik absoluut geen beeld van kan krijgen. Er zijn anderen bij waarbij ik een redelijk vergelijkend en gelijkend beeld kan vinden. Alles berust op datgene wat in jezelf bestaat. Op welke wereld je ook leeft. De wijze waarop je loskomt van de beperkingen van het bestaan in zeg maar in één dimensie vanuit ons standpunt, in één vlak, dat is eigenlijk alleen maar te vergelijken met het overzien. Het lijkt alsof je een leven van begin tot einde kunt overzien alsof het een lijntje is in een tekening. Van lijntje naar lijntje ga je steeds meer van de tekening zien. Dat is eigenlijk het bewustwordingsproces, dat is het overzien van steeds meer. Iemand die natuurlijk aardgebonden is ook al woont hij op welke planeet dan ook, ieder noemt zijn wereld wereld dan zal hij ongetwijfeld precies in die vormenwereld zitten waaruit hij is voortgekomen. Hij zal de landschappen zien die hij gewend is te zien. Misschien zijn er wel bij die methaanwatervallen kennen en mijnentwege salmiakbergen of zoiets. Dat landschap is dus het laadschap wat ze kennen, maar omdat je hele tijdspannen leert overzien, is het landschap in plaats van een vaste factor eigenlijk een voortdurend zich vervormende, een soort amorfe situatie geworden. Wanneer je dat eenmaal bereikt dan kun je je andere

vormen gemakkelijker voorstellen.

Contacten zijn precies als bij ons in de sferen. Waar een harmonie bestaat - enigerlei binding dus - daar is contact mogelijk, daar kun je elkaar bereiken.

Waar gelijkheid bestaat van inhoud, van opvatting of bestreving, zal op dat punt overdracht van beelden, van gedachten mogelijk zijn. Dat impliceert, dat je kunt samenwerken en dat je zelfs je beeld van de wereld door vergelijking aan elkaar aanpast. De situatie waarin je verkeert wanneer je dood bent is eigenlijk erg moeilijk te beschrijven. Alles wat je zegt over een analogie dat is een vergelijking met aardse situaties, omstandigheden, gevoelens. Dat er een heleboel nieuwe dingen bij zijn zult u waarschijnlijk wel willen aannemen, maar hoe moet je dat beschrijven? Je hebt er eenvoudig niets voor.

Probeer maar eens aan een blinde man aan de Noordpool te vertellen wat een olifant doet in Afrika. Het enige wat hij dan overhoudt is de hoop dat hij het begrepen heeft.

Wanneer u vraagt iets te horen over sferen, dan kan ik alleen maar zeggen, dat wanneer je gebonden bent aan planeten of aan voorstellingen ervan dan ben je harmonisch met het eigen persoonlijkheidspatroon van zo'n planeet. Dat houdt in, dat je eigenlijk voor een groot gedeelte je alleen maar beweegt in die uitstraling. Niet in één of ander wereldje, maar in een contact. Ik kan het niet anders uitdrukken. Dit betekent, dat je van die wereld signalen ontvangt, dat je op jouw manier naar die signalen kunt terugzenden en dat er een relatie blijft bestaan waardoor je zelf je persoonlijkheid naar die wereld kunt verplaatsen of bepaalde delen van die wereld, mensen bijvoorbeeld tijdelijk deel kunt laten hebben aan jouw gedachten wereld. Ga je verder dan dit dan kom je in een situatie die alweer moeilijk omschrijfbaar is. Het spijt me, maar u heeft het onderwerp gekozen, ik niet.

Wanneer ik de aarde zie dan zeg ik: ik ben al zo ver, dat ik meer resoneer met het wezen van de zon dan met het wezen aarde, maar omdat de aarde en alle andere planeten dus een relatie hebben met die zon, en ook weer in haar uitstralingsveld staan, zijn die andere planeten voor mij bereikbaar geworden. Helaas zijn er geen planeten met hoger leven. Dat behoort tot de planeten zelf binnen dit zonnestelsel. Dat is alleen de aarde.

Je kunt dan misschien verder groeien en dan ga je deel uitmaken van zeg maar een arm van het Melkwegstelsel. Misschien kun je nog verder, dat je uiteindelijk de samenwerking van de centrale zonnen als je werkelijke wereld gaat voelen, als de straling die je beïnvloedt. Dan zul je volgens mij ook alle planeten kunnen benaderen, alle sterren kunnen benaderen die vanuit die invloed ontstaan zijn of die daardoor op het ogenblik nog in een actie bepaald worden.

Er zullen wel entiteiten zijn die in staat zijn om met wezens van vele honderden, misschien duizenden werelden te communiceren. De vraag is alleen of ze nog een vormbewustzijn zullen hebben. Ik denk het niet. Wanneer dat zelfs al bij ons gaat vervagen dan moet ik wel aannemen, dat iemand die zo veel verder komt met zijn harmonische mogelijkheden, dat hij die hele vorm over boord gooit. Dan krijg je wel de mogelijkheid om inhouden te vergelijken, wezensinhouden, maar je kunt ze niet meer lieren met vormen, met vormvoorstellingen. Je kunt als het ware geen beelden meer overbrengen alleen inhouden. Daarom denk ik, dat het onderwerp nogal aan de moeilijke kant is.

❖ *Vraag over opbouw van de aarde en bevolkingsdichtheid. Is dat bij anderen net zo?*

U begint met een hele hoop dingen te stellen die maar zeer betrekkelijk juist zijn om me dan vervolgens te vragen of het elders ook zo is. Ik wil u helemaal niet corrigeren, maar ik heb net uitvoerig zitten te betogen, dat het een gedachtewereld is. Hoeveel plaats neemt een gedachte in, kunt u me dat vertellen? Anders moet u eens terug gaan. In de Vrije Universiteit in Amsterdam zijn nog preekboeken uit de tijd van een gereformeerde kerkstrijd. Daarin staat een heel debat over de vraag hoeveel engelen er kunnen dansen op de punt van een naald. Dat moet u maar een lezen, het is zeer interessant. Daar komt u redeneringen tegen die nog erger zijn dan die van mij. Over u praat ik helemaal niet .

U zegt: ze zijn veel meer bevolkt. Waarom zegt u dat? Omdat uw aantallen op aarde releert aan bestaansmogelijkheid in de geestelijke wereld. Maar mag ik u even corrigeren? Er heeft op aarde qua aantal veel meer geleefd dan er op het ogenblik leven, alleen leven er nu veel meer mensen dan vroeger. U kunt echter die andere wezens niet aansprakelijk stellen, dat ze uiteindelijk als mens geïncarneerd zijn, ze hadden geen andere kansen meer. Wat ruimte

betreft hoeven we niet te vechten. Gedachten nemen geen ruimte in. Het is energie. Klaar af. Wat betreft sferen. Ik heb net uitvoerig zitten te vertellen, dat sferen voorstellingswerelden zijn. Ze zijn niet concreet. Ze zijn concreet als je ze beleeft. Er zijn mensen die dingen ook als zeer concreet beleven. Denk maar aan die toerist, die kwam ergens achter Tahiti op de kleine eilanden terecht. Het opperhoofd liet hem de mooiste vrouwen zien. Die man schrok zich dood, die zag daar een trillende vetberg. Er is dus verschil van appreciatie. Hij zag iets afzichtelijks, terwijl de ander iets moois zag. Dat kwam alleen omdat ze bepaalde tekenen met hun gedachten en inhoud gaven. Dat doet u nu ook op het ogenblik.

❖ *Ik geloof toch, dat u me verkeerd begrijpt. Eens is gezegd, dat in het begin de aarde praktisch geen sferen had omdat er geen gedachten waren. Nu zijn er wel meer sferen. Is dat bij andere hemellichamen ook zo?*

Die ontwikkeling kun je niet als zodanig stellen, tenzij je uitgaat van de grondtrekken. Die heb ik net geprobeerd duidelijk te maken. Ik zal het nog een keer proberen. Wanneer je iets denkt, verandert er dan iets? Neen. Maar voor jou verandert er wel iets als je iets denkt. Voor jou is de werkelijkheid beïnvloed. Een sfeer is een manier van denken, een beïnvloeding van één en dezelfde werkelijkheid. Wanneer veel mensen op een verschillende manier oordelen denkt u maar aan wat ik u over die mooiste vrouw op de eilanden heb gezegd dan moet u duidelijk zijn, dat je dit niet als een ruimtelijk begrip kunt hanteren. Je moet het als een bewustzijnsbegrip hanteren. U zegt toch ook niet: die man heeft een groot hoofd, hij heeft vast teveel geleerd. Denkbeelden kunnen dus in dezelfde maat hersenen in zeer grote hoeveelheid of in zeer geringe hoeveelheid aanwezig zijn. Het maakt ruimtelijk uit of er nu veel sferen of geen sferen. Er is dezelfde uitstraling van de planeten. Als er leven is dan is er dezelfde mogelijkheid voor dit leven om zich binnen die uitstraling in onstoffelijke toestand nog van zichzelf bewust te zijn. Dat geldt kosmisch. Dat geldt voor alle werelden voor alle sferen. Dat is gewoon een wet van bewustzijn. Een kosmisch iets. Je kunt niet gaan zeggen dat er werelden zijn waar lege sferen zijn.

❖ *Je zou het misschien moeten uitdrukken als minder gedifferentieerd?*

Ja, maar dat is ook nog gevaarlijk. Het verschil is zo. Ik zeg een kip is een kip. U zegt: een kip is een hoeveelheid eieren die steeds toeneemt. Dat is ergens waar, alleen komen er geen kippen van, ze gaan naar de handel. Hetzelfde is het dus met bewustzijn. Wanneer een planeet bestaat dan is er een aantrekking voor entiteiten van laten we zeggen een heel beperkt besef. Die hebben alleen het verschil in de gaten tussen ik en niet ik. Die komen op zo'n planeet en die zullen zich dan heel vaak tijdelijk toch wel verbinden met iets, bijvoorbeeld met gloeiende massa's, afkoelende aardschotsen, met mineralen die zich vormen en zich kristalliseren. Ze maken die ervaring door, daardoor komt weer een kleine toevoeging aan hun scala van uitdrukkingsmogelijkheden. Dan komen ze weer terug in hun geestelijke wereld. Als ze nu weer die dingen zien, dan zeggen ze, dat ze dit al gehad hebben. Misschien gaan ze zich één voelen met het proces. Dan worden ze dus elementalen, luchtgeesten, watergeesten, vuurgeesten, noem maar op. Dan blijkt primitief leven te ontstaan. Sommigen zullen zich met dat leven direct verbinden. Het gebeurt meestal pas als er meercelligen zijn. Dat is vreemd, als je een ontwikkeling hebt met alleen grazers dan is de kans dat een incarnatie, een bewustwordingsproces op gang komt ongeveer een tiende van hun wereldje, al is het maar op het gebied van de meercelligen waar grazers en jagers zijn. Dat is heel eigenaardig. Dat schijnt een spanning te veroorzaken die een versnelling van bewustwording teweeg brengt. Dergelijke processen voltrekken zich overal. Dan is er echter alleen de potentie, het nog niet bewuste aantal ik-heden, dat langzaam evolueert tot een aantal bewust ik-heden. Maar een bewust ik is zich wel bewust van zichzelf, maar nog niet van de werkelijkheid waarvan het deel uitmaakt. Op het ogenblik, dat het steeds dichterbij die werkelijkheid komt past het zich meer aan aan het geheel waartoe het behoort. Dat zal voor zo'n wezen in het begin zeker eerst zijn de planeetgeest, de planeet waartoe hij behoort, de uitstraling ervan. Dat is de eerste harmonische factor die hij bereikt. Ben je zover dan word je je pas bewust van zeg maar meer kosmische interplanetaire, interstellaire uitwisselingen van energie, van straling die een zekere mate van taal, van denken omvatten. Dan kun je pas evolueren naar een meer kosmisch bewustzijn waarbij ook gelijktijdig het tijdsbewustzijn niet meer gebonden is aan vaste maatstaven maar een volledig vrije variabele die bovendien voor een groot gedeelte door je vrije wil mee bepaald wordt.

Dan kun je pas gaan spreken over contacten met andere werelden. Zoals dat hier is zo zal het op elke andere wereld zijn waar bewustzijn bestaat vergelijkbaar met dat van de mensen.

Denkt u niet, dat mensen uniek zijn. Er bestaat een ras van denkers die een hoge technische beschaving hebben en die zeer waarschijnlijk omdat de oorlogen die ze voerden te verschrikkelijk waren ook nog filosofen zijn geworden. Deze filosofen zijn nu technisch onderstreepte missionarissen die proberen hun boodschappen telepathisch uit te zenden naar werelden waar ze menen dat ze invloed kunnen hebben. Ach, ieder heeft zijn geloof nodig, ook een dergelijk wezen ofschoon ik me niet kan voorstellen, dat je een staatsman met een telepathische boodschap ook maar iets verandert. Een politicus zal ongetwijfeld de inhoud opnemen en nagaan wat er nog bruikbaar is en de gewone man zal zijn schouders ophalen en zeggen, dat het allemaal heel mooi klinkt, maar dat we eerst aan onze boterham moeten denken.

Laten we eerlijk zijn, dat is ook een soort bijgeloof. Missioneringsdrang, ze hebben ze. Andere wezens hebben ze ook.

Op aarde hebben we mensen waarvan we zeggen, dat het heiligen zijn of nog meer. Die hebben ze op andere planeten ook. Alleen is daar misschien iemand heilig verklaard omdat hij voor zonnekracht een collector heeft ontworpen waardoor men energieonafhankelijk was geworden. Dan wordt hij daar heilig verklaard. Zijn taken is dan een technisch foefje. Een paar cellen met een centreringpunt met een bundelingspunt er in. Dat wordt dan zo voorgesteld. Dat is zijn attribuut. Per slot van rekening staan hier heiligen met pijlen. Er is er zelfs een die een orgeltje meeneemt. Dat is tante Cecilia. Op die manier krijg je elk zijn symbool. Het hoort helemaal bij die beschaving. U denkt misschien aan de uitvinder van de boekdrukkunst. Er is overigens een zeer vergevorderde beschaving waarbij ze de uitvinder eren van wat ze noemen het moleculaire vlak, dat wil zeggen als je moleculen allemaal gelijk richt, kun je ze zodanig structureren dat ze een boodschap dragen, maar met een gebaar kun je de samenhang per laag verplaatsen totdat het boek dichtgaat. Dan wordt alles weer in dezelfde volgorde gelegd. Die uitvinding is ontstellend groot.

❖ *Onverstaanbare vraag.*

U moet me niet kwalijk nemen. U bent op het ogenblik bezig een halfgare patatochip met de haute cuisine de France te vergelijken. Stel dat de aarde terugvalt tot het stenen tijdperk. Kan ik dan met het bewustzijn wat ik nu heb nog op die aarde incarneren om dan een nog groter bewustzijn op te doen? Die kans is heel groot. Het ligt eraan wat u op aarde belangrijk hebt gevonden. Laten we voorstellen, dat u zich bezighoudt met chemie. U komt terug op aarde en voor u het weet heeft u het buskruit uitgevonden. Dat is een bewustzijnsvergroting omdat het een voor die situatie dus het wereldbeeld van nu een toepassing is van mogelijkheden die daar niet of slechts ten dele bekend waren. U wordt dan ongetwijfeld ook geen chemicus genoemd maar tovenaars. U moet het me niet kwalijk nemen als ik het zo zeg. Die aarde zal misschien nog wel eens terugvallen tot iets wat op een stenen tijdperk lijkt. Het is heel begrijpelijk want er komt een tijd, dat de aarde haar eigen levensmogelijkheden ziet verminderen. Er zijn fasen in de zon te verwachten het duurt nog wel even, ongeveer 3 miljoen jaar of zo waarbij ze duidelijk haar eigen uitstralingsactie beperkt en wel zo beperkt, dat er hier op aarde niet alleen een ijstijd is, maar gewoon een diepvries. In die tijd zullen er nog wel wezens overleven. Wanneer die dan nadat die fase voorbij is bij de uitbarsting van de zon komt te leven in een soort broeikaseffect met een heel dicht wolken dek en betrekkelijk weinig losse vloeistof dan moeten ze zich ook weer aanpassen.

❖ *Waar blijft de rest dan?*

Die zit bij ons op de tribunes....

Er zijn er bij ons wel die zeggen dat het voor hen niet meer hoeft het incarneren. Als ik naar uw wereld kijk dan zeg ik ook, dat het voor mij niet meer hoeft. Er is een klein nuanceverschil. Ik weet, dat ik voor mezelf met uw wereld aardig harmonisch kan zijn, dat ik aardig harmonisch kan zijn met een aantal van wat u sferen noemt, maar of ik daarmee de mogelijkheid heb om verder te gaan in de richting van een werkelijk kosmisch bewustzijn, dat weet ik nog niet. Dat moet ik afwachten. Er zullen er veel zijn die zo ver komen. Als die aarde weer zoveel miljoen jaar verder is en de mensheid zichzelf nog steeds niet heeft uitgeroeid, dan blijven er een aantal wijzen over die al bijna kosmisch denken voor de dood zijn.

Langzaam maar zeker wordt het aantal entiteiten, dat nog gebonden is met de wereld en haar eigen persoonlijkheidsuitstraling, geringer. Dat is dan ook weer noodzakelijk want u weet wat een instabiele geest meestal doet. Ze flakkert nogal. Op een gegeven ogenblik heeft ze te

weinig kernmassa om het uitwisselingsprogramma in stand te houden en krijgen we een stolling. Ze wordt compacter. De innerlijke druk neemt toe en dan ontstaat een uitbarsting. Men zegt dan dat die zon nova wordt, waarbij dus alle energie in zeer korte tijd als het ware enorm ver wordt weggeslingerd. Dan is tijdelijk de eigen uitwaseming van die zon plus de temperatuur van tussen de twee en de zesduizend graden aan de uiteinden, dat is zo'n beetje tot voorbij de verste planeten. Dan valt die ster weer terug op zichzelf. Dan is de vraag wat er gebeurt. Houdt ze voldoende energie over en neemt ze massa van planeten op dan kan ze opnieuw beginnen, meestal als een kleinere ster. Dan zal ze in het begin wel stralend wit zijn. Ze kun je doorgaan. Dat zijn kosmische processen.

Je kunt over deze dingen filosoferen. Ik vind mensen soms een eigenaardig ras. Er zijn op het ogenblik mensen die zich enorme zorgen maken over bijvoorbeeld wat er in 2050 zal gebeuren. Dat zijn ze nu allemaal al aan het uitrekenen, uitstippelen, zonder te beseffen dat ze nooit gelijk kunnen krijgen omdat ze namelijk in hun hele berekening de menselijke factor niet mee berekenen. Het is namelijk de mens, die door zijn reactie de tendensen, de feiten voor driekwart bepaalt. Er is dus maar een kwart wat wetenschappelijk vastlegbaar is, maar er is een variabele van 75%. Daarop kun je toch nooit plannen bouwen?

Je kunt op aarde aardig plannen vooruit ontwerpen tot maximaal zeven jaar vooruit. Binnen die zeven jaar kun je de algemene tendensen inderdaad redelijk juist aangeven. Er wordt aangenomen, dat als je mensen kent ook ongeveer de menselijke factor redelijk kunt benaderen tot ongeveer 50%. Dan heb je altijd nog eens kans van tussen de 60 en van juistheid. Dat is een redelijke graad. Als je verder gaat met de plannen kom je nergens terecht.

❖ *Onduidelijke vraag.*

U bent wel aan het goede adres. We zijn net aan een periode begonnen van een enorme omwenteling. Daarna krijg je pas die zeven jaar. Dit is een overgangsfase. We moeten ermee rekenen, dat deze tendensen in de eerste tijd absoluut onredelijk zijn. Je moet van de mensen geen redelijke reacties verwachten. Het egoïsme is waarschijnlijk de eerste drie, vier jaar nog buitengewoon sterk, om niet te zeggen het egocentrisme van de doorsneemens, van de doorsneegroep. Daarna verandert dat iets. We mogen rekenen op een meer openbloeien van wederzijds bewustzijn en inclusief ook wederzijdse aanvaarding na ongeveer zes jaar na heden. Aangezien we dit jaar net niet meerekenen bij de fase van zeven jaar hebben we een periode van vermoedelijk twee a drie jaar en dan komen we tot samenwerking. Op het ogenblik, dat de samenwerking bereikt is, begin een nieuwe fase en die fase zal zeer waarschijnlijk maar nu moeten we gokken gaan in de richting van wat u op aarde broederschap noemt of medemenselijkheid. U mag zelf de term kiezen. Of dit de maatschappij voldoende verandert, naar uw huidige opvattingen, betwijfel ik. Ze verandert de betekenis van de maatschappij maar de samenhangen zullen waarschijnlijk nog een honderd jaar gelijk of vergelijkbaar blijven.

❖ *Belangrijkste, dat mans zelf verandert.*

De meeste mensen denken, dat wanneer ze een situatie veranderen dat ze de mens veranderen. Dat is nu juist niet waar. Wanneer je namelijk de situatie verandert, verander je wel de uiterlijke reactie van de mens, maar niet zijn feitelijke motivering, zijn feitelijke gevoelsleven en daarmee zijn neiging om het geheel te beïnvloeden. Dat kun je niet veranderen. Dat is niet de verandering die ik bedoel. Dat is dus geen uiterlijke verandering. Ze moet van binnenuit komen. Het is we hebben het al eens vaker gezegd bijna anarchisch dit begrip. Voor heel veel mensen op aarde zal het niet aanvaardbaar zijn. Maar een mens die in zichzelf verandert wordt vrij. Naarmate hij vrijer wordt in zichzelf kan hij minder beïnvloed worden door algemene manipulaties en tendensen. Dit betekent, dat manipulaties van verminderde belangrijkheid worden en dat de tendensen meer door het werkelijk reageren van de eenlingen bepaald worden. Dan zullen ze ongetwijfeld onderlinge samenhangen opbouwen, maar ik denk dat deze gebaseerd zullen zijn op het grootste respect voor het individu. Ene respect wat nog groter zal zijn dan men nu heeft voor wat men het welzijn van de massa heeft gedoopt en dat over het algemeen alleen de beurs van enkelen ten goede komt.

❖ *Vraag over entiteit en energie. Streven naar maximum van antropie, ongeordendheid. Bestaan van cohesie.*

Laten we dan als we dan toch zo bezig zijn het maar heel eenvoudig uitdrukken. Stel dat de kern van de mens energie is, dat deze energie een zodanig snelle spin heeft, dat deze

daardoor onaantastbaar wordt voor andere energiebeïnvloedingen van gelijke of iets hogere orde. Stel dan verder dat ze daarbij in zichzelf een aantal potentiaal verschillen heeft die door hun voortdurende processen die spin in stand houden en dat de knooppunten waar de lijnen van die processen elkaar raken als het ware vergeleken kunnen worden met bewustzijnsnaden, waardoor eigenlijk het gehele wezen een soort geheugen vormt en door dit geheugen zijn reactie op van buiten kenbare beïnvloedingen zelf kan bepalen.

Dan heeft u een heel aardige omschrijving van wat een geest theoretisch is. Maar hij ziet zichzelf nog steeds als een mens hoor. Dat is heel opvallend, als de mensen doodgaan dan zijn ze soms tachtig en als ze bij ons aankomen is het eerste wat ze doen in de spiegel van hun geheugen kijken en prompt zijn ze weer twintig. Heel gek. De vorm dus. Pas wanneer ze daar overheen zijn gegroeid gaan ze kijken naar, zeg maar, de attributen, datgene wat voor anderen dat wezen gekentekend heeft. Dan zie je ineens dat diezelfde figuur ineens weer veel ouder wordt. Bijvoorbeeld zie je een vrouw met een gek hoedje op of een man in een pandjesjas of iets dergelijks. Dat zijn dan weer de ikbeelden die ze uitzenden. Daarin zit dus ook weer een verandering.

Ik heb geprobeerd uw vraag te beantwoorden. Het gaat er dus om, dat een energieveld, dat in zichzelf een eigen beweging bezit, waardoor het zich zo scherp onderscheidt van de omgeving, dat het als een schijnbaar vaste eenheid functioneert, in zich energie is en blijft en die energie ook zal ontladen op het ogenblik, dat de werking hoe dan ook wordt onderbroken. Zo lang ze gecontinueerd wordt blijft ze haar eigen wezen, haar eigen structuur behouden. Dat is dus de menselijke geest ongeveer. Het is een onvolkomen gelijkenis, maar ze benadert ongeveer de terminologie die voor u het juiste beeld zou kunnen oproepen.

❖ *Vraag over geest en eigen spin.*

U denkt toch niet aan een echte spin? Een aragnide, dat is dat leuke beest dat aan een draadje naar beneden komt in de nek van je vrouw waarop jij dus kunt gaan hengelen. Die bedoelde ik dus helemaal niet. Spin is de technische uitdrukking voor werveling, wenteling. Ik had het dus over een wenteling met een zo grote snelheid, dat door die snelheid het geheel, de schil als het ware ondoordringbaar is geworden voor zaken die de kern niet meer kunnen bereiken.

Vrienden, ik hoop, dat u het me niet kwalijk neemt. Ik ga het heel voorzichtig en langzaam afsluiten.

Het is me duidelijk, dat het onderwerp misschien niet geheel gebracht heeft wat u verwacht had ervan, maar laten we reëel blijven. Wanneer we eerlijk toegeven wat de geest is en ons niet vast klampen aan verstoffelijkte denkbeelden van sferen, al kunnen die voor entiteiten soms lange tijd bestaan, dan moeten we wel op deze manier over het onderwerp spreken. Is het niet beter, dat een kosmische gelijkheid bestaat uiteindelijk, dan dat alles uiteen zou moeten vallen in allemaal kleine compartimentjes van wereldjes waarin de meest wonderlijke wezens en de meest wonderlijke omgevingen geconserveerd worden als een soort super kosmisch spookmuseum.

De werkelijkheid is, dat u eens zult terugkeren tot die toestand die ik zo-even geprobeerd heb technisch te omschrijven. U blijft uzelf, u hebt uw eigen inhoud. U zult alles wat u ontmoet in de termen van die inhoud blijven vertalen. Maar de werkelijkheid is meer dan dat. De werkelijkheid is een enorme energie. In die energie die voor ons natuurlijk betrekkelijk klein is per persoonlijkheid zijn veel grotere energieën te vinden. Ik heb gesproken over bezielde krachten van planeten en de zon. Zij zijn zo sterk, dat wij daarin tijdelijk gevangen kunnen worden in een soort omloopbaan als een elektron rond de kern. Maar, zoals baanverspringing mogelijk is voor het elektron, zo kunnen wij de relatie met de kern altijd wijzigen, dat is het proces wat zich voltrekt wanneer we leven in de sferen rond de planeet. Dus eigenlijk nog gebonden aan de uitstraling van de planeet zelf.

Er komt een ogenblik, dat we vrije deeltjes worden en dat we dus op zoek gaan naar een grotere samenhang. Het is mogelijk, dat we dan versmelten met iets waardoor ons eigen zijn in beperkte vorm ophoudt, maar gelijktijdig het bewustzijn, dat we bezitten wordt overgedragen in een grotere totaalinhoud. Wanneer we zover komen, dan kunnen we inderdaad spreken met entiteiten van alle planeten die je je maar denken kunt. Dan zullen we zelfs kunnen spreken met entiteiten die nog niet op dit ogenblik althans een bewustzijn voor zich bezitten, maar waarvan wijzelf de potentie al af kunnen lezen. Dan komen we in een

situatie te verkeren van meer kosmisch besef. Zolang we nog niet zover zijn, zijn we gebonden aan onze voorstellingswerelden en de uitstraling van de planeet waarbij we horen. Ons hele bewustzijn groeit vandaar uit verder, maar dit is onze wereld. En dat geldt voor een ieder die een eigen wereld heeft. Dit is onze wereld. Dit is de straling, dit is de harmonie waarbinnen ik kan bestaan, kan denken, kan beleven. Eerst wanneer ik me los heb gemaakt van deze dominantie kom ik tot een andere vorm van beleven en denken, maar op een wijze die voor een ieder die nog binnen die invloedsfeer leeft, niet eens denkbaar of omschrijfbaar is.

Daarom heb ik dit onderwerp zo benaderd. Ik heb hier en daar een paar flauwe grappen verkocht. U heeft even flauw mee gegrinnikt, dat heb ik wel gezien.

Laten we gewoon dit tegen onszelf zeggen. Wat elders is kunnen we nu nog niet voldoende beseffen.

Wat rond ons is kunnen we maar ten dele beseffen. Laten we dan uitgaan van het meeste dat wij beseffen kunnen en onszelf in gedrag en in denkproces daaraan aanpassen.

Laat ons proberen langzaam maar zeker die persoon te worden die past binnen het geheel van de mensheid, zoals deze aan de aarde gebonden is. Groeien we verder dan zien we verder, maar voorlopig moeten we eerst eens leren onszelf te zijn.

Als u met niet kwalijk neemt wil ik hiermee stoppen. Hartelijk dank voor uw aandacht.

Goeden avond.

HET SCHONE WOORD

Broederschap, geheim, goulash

Ligt het geheim van goulash in de broederschap?

Broederschap, een vreemd bestaan waarbij de mensen elkander toch stil aanvaarden en vaak gelaten ondergaan dat wat bij hen van anderen toch niet zo goed wil aarden.

Om zo broederlijk te zijn behoeft het leven wel wat kruiden een traan misschien, wat warmte ook, wat knoflook uit het zuiden en ook wat noorderlijk gevoel, wat kilte lichtelijk bindend stollen opdat gevoelens blijven zijn en toch niet door elkander hollen en wenend elkaar verslinden.

Zo zou je zeggen: broederschap kun je in de goulash vinden, waar uiring huwt met 't rundervlees, of is ze heel erg echt, wat paard, omringt door paprika's en kruid en lichtelijk bezwaard misschien nog met een scheutje wijn, dan komt de smaak wat beter uit.

Zo kan de broederschap wel zijn, maar wat is het geheim waarmee de kok zijn goulash kruidt?

Wanneer je in het leven zoekt dan komt dat er nooit uit maar ik wil als keukenchef u het geheim vertellen ik zal proberen het geheim van het recept voor u te spellen, te zeggen hoe die goulash toch broederschap kan zijn.

Je neemt een vleugje goddelijk licht, je neemt een beetje lichte kracht, je laat het vloeien tot gevoel en krijgt zo in het verstand een macht waarmee je ketenen kunt verbreken en anderen plots weer kunt verstaan je laat dan alle zijn versmelten en toch zichzelf blijvend totdat het in één baan van zoeken en van streven zich met elkander voelt verweven tot eenheid, kracht, tot werkelijkheid.

Dan ontstaat die stille macht die mensen tot aanvaarden leidt, tot niet verzetten zich tegen het een met het andere zijn, tot het begrip voor anderen, vreugde en pijn en toch jezelf blijven en eigen taak bestaan.

Wanneer de mensen zo gaan zijn dan breken tijden aan waarin de broederschap zal leven, waarin de werkelijkheid onthult dat schijn van mengeling toch was het wezen van een eenheid en dat illusie van de strijd en schuld verdwijnen in het stil geheim van eenzijn met de kracht van alle leven. Waarmee ik dan op mijn manier het aanzijn heb gegeven aan uw goulash en uw broederschap en u verraden heb het geheim van hoe uzelve goulashdeel ook broederlijk kunt zijn of zusterlijk zo ge het verkiest, want tussen sexen is er geen verschil meer in de sferen, slechts op aard', ik denk ook niet alleen omdat slechts God dit wil.